

URADNI LIST

SOCIALISTIČNE REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka 41

V LJUBLJANI, dne 20. decembra 1967

Cena 0,60 dinarjev

Leto XXIV

VSEBINA:

325. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o proračunu Socialistične republike Slovenije (republiškem proračunu) za leto 1967.
326. Zakon o spremembah zakona o prenosu obveznosti okraj.
327. Sklepi o urejanju delovnih razmerij.

325.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o proračunu Socialistične republike Slovenije (republiškem proračunu) za leto 1967

Razglasa se zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o proračunu Socialistične republike Slovenije (republiškem proračunu) za leto 1967, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora in na seji organizacijsko-političnega zbora dne 13. decembra 1967.

St. 400-30/67

Ljubljana, dne 13. decembra 1967.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije:
Sergej Kraigher l.r.

ZAKON

o spremembah in dopolnitvah zakona o proračunu Socialistične republike Slovenije (republiškem proračunu) za leto 1967

1. člen

1. člen zakona o proračunu Socialistične republike Slovenije (republiškem proračunu) za leto 1967 (Uradni list SRS, št. 6-34/67) se spremeni tako, da se glasi:
»Republiški proračun za leto 1967 obsega:

dinarjev

dohodke v znesku	425.736.440
razporejene dohodke v znesku	423.006.772
nerazporejene dohodke (tekočo proračunsko rezervo) v znesku	2.720.668.«

2. člen

3. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Od dohodkov proračuna Socialistične republike Slovenije iz 1. člena tega zakona pripada:

	%
skladu Borisa Kidriča	2,4052
Prešernovemu skladu	0,0705
skladu SR Slovenije za pospeševanje proizvodnje in predvajanja filmov	0,0660
skladu SR Slovenije za pospeševanje založništva	1,4107
skladu SR Slovenije za pospeševanje kulturnih dejavnosti	3,2534.«

3. člen

V 7. členu se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:
»Hidrometeorološki zavod SRS uporabi dohodek iz prejšnjega odstavka za nabavo in vzdrževanje opreme in za redno dejavnost.«

4. člen

12. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Nosilci sredstev, razporejenih:

— v razdelku 49 — sredstva za splošne republiške potrebe, so:

1. Izvršni svet Skupščine SR Slovenije — po postavkah 213, 218 in 219;
 2. republiški sekretariat za gospodarstvo — po postavkah 220, 221 in 222;
 3. republiški sekretariat za finance — po postavkah 211, 214, 215, 216 in 217;
 4. republiški sekretariat za zdravstvo in socialno varstvo — po postavkah 207, 208, 209 in 212;
 5. republiški sekretariat za prosveto in kulturo — po postavki 210;
- v razdelku 50 — sredstva za negospodarske investicije, za plačilo anuitet in drugih obveznosti, so:
1. Izvršni svet Skupščine SR Slovenije — po postavki 225;
 2. republiški sekretariat za finance — po postavkah 223, 224 in 226.«

5. člen

Pregled dohodkov republiškega proračuna za leto 1967 in njihova razporeditev v skladu s spremembami po tem zakonu sta zajeta v bilanci republiškega proračuna za leto 1967, ki je sestavni del splošnega dela proračuna.

6. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1967.

BILANCA DOHODKOV IN SPLOŠNEGA RAZPOREDA DOHODKOV PRORAČUNA SR SLOVENIJE

A. Dohodki

(republiškega proračuna) ZA LETO 1967

Klasifikacijska številka		Dohodki	Znesek	
oblike dohodka	pod-oblike dohodka		pod-oblike dohodka	oblike dohodka
1	2	3	4	5
	Vrsta 1 — Prispevki			
11	1,8 % prispevek iz osebnega dohodka iz del. razmerja			141.483.000
15	9 % prispevek iz osebnega dohodka od avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav			3.180.000
	Vsega vrsta 1 — Prispevki			144.663.000
	Vrsta 2 — Davki			
	Prometni davek			
211	57,5 % delež v republiškem davku od prometa blaga na drobno		34.500.000	
213	20 % delež v zveznem davku od prometa blaga na drobno		175.400.000	209.900.000
	Vsega vrsta 2 — Davki			209.900.000
	Vrsta 3 — Takse			
33	Sodne takse v gotovini			38.800.000
	Vsega 3 — Takse			38.800.000
	Vrsta 5 — Dohodki po posebnih zveznih predpisih			
53	Denarne kazni			9.270.000
	Vsega vrsta 5 — Dohodki po posebnih zveznih predpisih			9.270.000
	Vrsta 6 — Dohodki organov in razni drugi dohodki			
61	Dohodki organov			300.000
63	Drugi dohodki			1.700.000
	Vsega vrsta 6 — Dohodki organov in razni drugi dohodki			2.000.000
	Vrsta 7 — Dopolnilna sredstva			
72	Namenska dopolnilna sredstva			
72-2	namenska dopolnilna sredstva v določenem znesku			21.098.440
	Vsega vrsta 7 — Dopolnilna sredstva			21.098.440
	Skupaj dohodki za razpored (vrste 1 do 7)			425.736.440

B. Splošni razpored dohodkov

Klasifikacijska številka		Splošni razpored dohodkov	Znesek	
raz-poredne skupine	raz-poredne pod-skupine		raz-poredna pod-skupina	raz-poredna skupina
1	2	3	4	5
	Glavni namen 02 — Znanstvena in kulturno-prosvetna dejavnost			
02-1	Sredstva, razporejena v odstotku od vseh dohodkov			30.678.000
02-2	Sredstva, razporejena v določenem znesku:			
	02-2-1 — za redno dejavnost		5.230.263	
	02-2-2 — za posebne namene		4.017.540	9.247.803
	Vsega glavni namen 02 (02-1 in 02-2)			39.925.803

Klasifikacijska številka		Splošni raspored dohodkov	Znesek	
raz-poredne skupine	raz-poredne pod-skupine		raz-poredna pod-skupina	raz-poredna skupina
1	2	3	4	5
		Glavni namen 03 — Socialno skrbstvo		
03-2		Sredstva, razporejena v določenem znesku:		
	03-2-2	— za posebne namene		40,124.100
		Vsega glavni namen 03 (03-2)		40,124.100
		Glavni namen 04 — Zdravstveno varstvo		
04-2		Sredstva, razporejena v določenem znesku:		
	04-2-2	— za posebne namene		2,568.000
		Vsega glavni namen 04 (04-2)		2,568.000
		Glavni namen 06 — Delo državnih organov		
06-2		Sredstva, razporejena v določenem znesku:		
	06-2-1	— za redno dejavnost	166,399.890	
	06-2-2	— za posebne namene	35,976.889	202,376.779
		Vsega glavni namen 06 (06-2)		202,376.779
		Glavni namen 09 — Splošna dopolnilna sredstva občinam		
09-2		Sredstva, razporejena v določenem znesku		53,000.000
		Vsega glavni namen 09 (09-2)		53,000.000
		Glavni namen 12 — Dejavnost družbeno-političnih organizacij in društev		
12-2		Sredstva, razporejena v določenem znesku		19,213.300
		Vsega glavni namen 12 (12-2)		19,213.300
		Glavni namen 13 — Negospodarske investicije		
13-2		Sredstva, razporejena v določenem znesku:		
	13-2-2	— za odplačilo anuitet in obveznosti iz prejšnjih let		33,744.000
		Vsega glavni namen 13 (13-2)		33,744.000
		Glavni namen 14 — Gospodarski posegi		
14-2		Sredstva, razporejena v določenem znesku		8,500.000
		Vsega glavni namen 14 (14-2)		8,500.000
		Glavni namen 15 — Vlaganje v rezervni sklad		
15-1		Sredstva, razporejena v odstotku od vseh dohodkov		14,261.960
		Vsega glavni namen 15 (15-1)		14,261.960
		Glavni namen 16 — Proračunske obveznosti iz prejšnjih let		
16-2		Sredstva, razporejena v določenem znesku		9,292.830
		Vsega glavni namen 16 (16-2)		9,292.830
		Glavni namen 18 — Nerazporejeni dohodki (tekoča proračunska rezerva)		
18-2		Sredstva, razporejena v določenem znesku		2,729.668
		Vsega glavni namen 18 (18-2)		2,729.668
		Skupaj razporejeni in nerazporejeni dohodki (glavni nameni 02 do 18)		425,736.440

326.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o spremembah zakona o prenosu obveznosti okrajev

Razglasa se zakon o spremembah zakona o prenosu obveznosti okrajev, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora in na seji organizacijsko-političnega zbora dne 13. decembra 1967.

Št. 402-66/67

Ljubljana, dne 13. decembra 1967.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije:
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o spremembah zakona o prenosu obveznosti okrajev

1. člen

V 3. členu zakona o prenosu obveznosti okrajev (Uradni list SRS, št. 41-201/66) se v 2. točki znesek 7.138.936,56 din nadomesti z zneskom 10.714.569,18 din; v 3. točki znesek 33.006.469,69 din z zneskom 39.309 tisoč 372,10 din; v 4. točki pa znesek 20.360.644,91 din z zneskom 22.167.303,52 din.

2. člen

V 4. členu zakona se

— pod b) v 5. točki znesek 11.613.858,42 din nadomesti z zneskom 9.933.858,42 din; v 7. točki pa znesek 2.190.508,16 din z zneskom 294.875,54 din;

— pod c) v 14. točki znesek 1.585.166,35 din nadomesti z zneskom 282.263,94 din;

— pod č) v 1. točki črta znesek 1.524.492,02 din; v 10. točki črta znesek 282.166,60 din.

3. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

327.

SKLEPI

o urejanju delovnih razmerij

Organizacijsko-politični zbor Skupščine SR Slovenije je na sejah dne 13. novembra in 13. decembra 1967 razpravljal o urejanju delovnih razmerij v statutih in drugih splošnih aktih delovnih organizacij.

Zbor meni, da temeljni zakon o delovnih razmerjih uveljavlja načela, na podlagi katerih lahko delovni ljudje samoupravno urejajo medsebojne odnose. Ta načela so zato pogoj za nadaljnje izgrajevanje samoupravljanja v delovnih organizacijah, da samoupravljalci z lastnimi splošnimi akti urejajo svoja medsebojna delovna razmerja in tako lahko na podlagi skupnih dogovorov ustvarjajo takšne medsebojne odnose, ki bodo spodbudni za racionalno organizacijo dela in za uspešnejše poslovanje, s čimer bodo vplivali na čim ugodnejša gospodarska gibanja.

Pri obravnavi urejanja delovnih razmerij v splošnih aktih delovnih organizacij je organizacijsko-politični zbor na podlagi analiz republiškega sveta Zveze sindikatov za Slovenijo, inštituta za javno upravo in delovna razmerja pri pravni fakulteti v Ljubljani in Vrhovnega sodišča SR Slovenije

ugotovil:

— da ureja večina splošnih aktov (statutov in pravilnikov) s samoupravnimi normami le vprašanja, ki jih morajo delovne organizacije po sili zakona urediti s splošnimi akti. Opaziti je sicer napredek v primerjavi s prvimi statuti in pravilniki, čeprav bolj v kvantitativnem kot pa v kvalitativnem urejanju posameznih vprašanj. Kljub temu pa je treba opozoriti na še vedno veliko število neuporabnih splošnih aktov, predvsem zaradi njihovih vsebinskih, oblikovnih in jezikovnih pomanjkljivosti. V splošnih aktih je zlasti zelo malo izvirnih samoupravnih rešitev, ki bi ustrezale specifičnosti posameznih delovnih organizacij, in takih samoupravnih norm, za katere bi lahko trdili, da so rezultat samoupravnega dogovora proizvajalcev;

— da so še vedno delovne organizacije, ki še niso sprejele svojih samoupravnih aktov. To je posebno pereče za manjše delovne organizacije, ki često nimajo razčiščenih niti nekaterih osnovnih vprašanj s področja urejanja delovnih razmerij, niti potrebnih strokovnjakov, ki bi bili sposobni taka vprašanja proučiti in primerno opredeliti glede na posebnosti take delovne organizacije;

— da je še vse premalo razvita takšna demokratičnost, ki omogoča večje angažiranje neposrednih proizvajalcev pri iskanju konkretnih rešitev posameznih vprašanj, kot tudi sodelovanje pri nadzorstvu, kako se uveljavljajo sprejeti splošni akti;

— da hipertrofija zakonskih, predvsem pa podzakonskih predpisov na področju urejanja delovnih razmerij (81 zveznih predpisov glede osebnih dohodkov, delovnega časa, evidence, strokovne izobrazbe itd. in še 13 republiških predpisov o istih vprašanjih), ne prispeva k samoupravnemu urejanju notranjih delovnih odnosov v delovnih organizacijah glede na njihove posebne pogoje organizacije in dela;

— da se kljub dejstvu, da veljavni temeljni zakon o delovnih razmerjih omogoča razmah samoupravnega urejanja delovnih razmerij in da delovne skupnosti pripravijo in sprejemajo kakovostne splošne akte, pojavljajo zahteve po spremembi in dopolnitvi temeljnega zakona, zlasti v smeri ponovnega popolnega zakonskega urejanja tistih odnosov, ki jih nekatere delovne skupnosti zaradi pomanjkljive izobrazbene strukture, slabe organizacije dela, raznih formalističnih pojmovanj in neurejenih notranjih odnosov, niso same rešile zlasti glede razporejanja, poskusnega dela, uvajanja v delo, strokovnega izpolnjevanja itd.;

— da že dosedanje izkušnje kažejo, da vse ne dovolj proučene, improvizirane in nagle spremembe zakona, posebej še na tako občutljivem področju, kot so delovna razmerja, lahko le ovirajo razvoj samoupravljanja, predvsem zato, ker vedno bolj, zaradi nezaupanja v stalnost in veljavnost izvirnih samoupravnih rešitev, pasivizirajo člane delovnih skupnosti in povzročajo odpor tudi sprčo izgube delovnega časa in občutnih materialnih stroškov, ki jih povzročajo vsakokratne spremembe in dopolnitve; izkušnje pa kažejo, da spremembe sledijo več ali manj trenutnim pojavom v praksi in s tem ustvarjajo vzroke še za nove spremembe;

— da se pri uveljavljanju samoupravnega urejanja delovnih razmerij vedno močnejše postavlja kot eno izmed temeljnih vprašanj hitrejša razreševanje odnosov med širšo družbeno skupnostjo in samostojno samoupravno delovno organizacijo, oziroma vprašanje, kakšen dinamičen odnos naj bo med zvezno in republiško zakonodajo ter avtonomnim pravom delovnih organizacij. To vprašanje pa je potrebno razčistiti skupaj z ostalimi spremembami temeljnega zakona o delovnih razmerjih in nekatera vprašanja (kot npr. določanje načina o urejanju delovnih razmerij v manjših delovnih organizacijah, statut pripravnikov, sistem priučevanja za posamezne profile poklicev itd.) prepustiti v ureditev republikam;

— da je glede na velik pomen urejenih delovnih razmerij potrebna sistematična revizija zakona, zato, da se s pravno kar najbolj dognanimi formulacijami ustvari taka osnova, ki bo pogojevala večji razmah samoupravnega urejanja delovnih razmerij; tej zahtevi pa ne morejo služiti take spremembe in dopolnitve, ki skušajo slediti konkretnim težnjam posameznih delovnih organizacij ali skupini delovnih organizacij;

— da nadzorna funkcija širše družbene skupnosti glede delovnih razmerij ni ustrezno opredeljena ter je omejena izključno na zagotavljanje usklajenosti splošnih aktov z zakonskimi predpisi, ne zajema pa nadzorstva nad dejansko urejenostjo in dejanskimi razmerami na tem področju. Postavlja se tudi utemeljeno vprašanje, ali je prav, da je sedaj nadzorna funkcija inšpekcije dela omejena zgolj na nadzorstva nad zdravstvenim in tehničnim varstvom pri delu, kar naj bi pomenilo, da urejena medsebojna razmerja niso eden od pogojev za varno delo, to pa je v nasprotju s sodočnimi ugotovitvami znanosti in z mednarodno konvencijo;

— da občinske skupščine oz. njihove komisije, upravni organi, ki so pristojni za delo, občinske sindikalne organizacije in delavske univerze, niso nudile medsebojno usklajene in stalne strokovne pomoči delovnim organizacijam, da bi te mogle v polni meri raz-

viti samoupravno normativno iniciativo in v okviru zakonske koncepcije iskati najbolj racionalne in smiselne rešitve, ne samo ob sprejetju statuta in pravilnika, temveč tudi pri nadaljnjem procesu izgrajevanja samoupravnega urejanja notranjih odnosov;

— da večina občinskih skupščin ni izvrševala svojih dolžnosti, ki jih ima nasproti delovnim organizacijam v urejanju notranjih odnosov po zvezni in republiški ustavi, po temeljnem zakonu o delovnih razmerjih (142. člen), temeljnem zakonu o podjetjih (80., 84., 283. in 284. člen) ter drugih. Izvrševanje te dolžnosti zahteva, da imajo občinske skupščine organizirano stalno strokovno službo, ki omogoča občinski skupščini, da spremlja samoupravno urejanje notranjih odnosov, izvršuje nadzorstvo ter sprejema ukrepe (opomin organom upravljanja; razpust organov upravljanja in prenehanje delovne organizacije v primeru, da delovna organizacija v določenem roku ne sprejme statuta ali drugega splošnega akta, s katerim uredi pravice, dolžnosti in obveznosti delavcev; pripombe in priporočila občinske skupščine na statut delovne organizacije; razpust organov upravljanja in prisilna uprava, kadar podjetje ne sprejme posameznega splošnega akta v roku, ki ga določa zakon; zadržanje izvršitve vsakega splošnega akta, ki nasprotuje zakonu, podzakonskim predpisom ali statutu podjetja);

— da naj gospodarska zbornica, poslovna združenja in druga združenja delovnih organizacij tudi v bodoče sistematično obravnavajo urejanje medsebojnih odnosov v delovnih organizacijah ter podvzemajo ukrepe, da se prouče in analizirajo večkrat oporekana določila zakona, zlasti na področju kmetijstva, gozdarstva in prometa;

— da je treba znanstveno-raziskovalnim institucijam zagotoviti možnosti, da bodo lahko nadaljevale z raziskavami (zlasti v kmetijstvu, gozdarstvu in prometu) na področju samoupravnega urejanja delovnih razmerij in nudile pomoč delovnim organizacijam pri njihovem samoupravnem urejanju notranjih odnosov;

— da se Vrhovno sodišče SR Slovenije zavzema za specializacijo sodnikov; podvzema ukrepe za hitrejšo reševanje delovnih sporov; navaja sodišča, da bodo opozarjala delovne organizacije na nezakonitost posameznih določb v splošnih aktih in da s stališči občin seji vpliva na kar najbolj vsebinsko ustrezno uporabo zakona in s tem prispeva k razvoju samoupravne normativne dejavnosti.

Glede na te ugotovitve je organizacijsko-politični zbor

sklenil:

1. Organizacijsko-politični zbor se bo skupaj z republiškim in gospodarskim zborom Skupščine SR Slovenije, Izvršnim svetom Skupščine SR Slovenije ter republiškim sekretariatom za delo zavzel, da se ugotovljene pomanjkljivosti, ki izhajajo iz razprave o urejanju delovnih razmerij v statutih in drugih splošnih aktih delovnih organizacij in analiz republiškega sveta Zveze sindikatov za Slovenijo, Vrhovnega sodišča SR Slovenije ter inštituta za javno upravo in delovna razmerja pri pravni fakulteti v Ljubljani, odpravljajo.

2. Začasna odbora za samoupravljanje v delovnih organizacijah in za upravo organizacijsko-političnega

zboru naj proučita vprašanje pravic in dolžnosti inšpekcije dela glede izvrševanja nadzora nad zakonitostjo urejanja delovnih razmerij in nad izvajanjem vseh vrst norm o teh razmerjih.

3. Predsednik organizacijsko-političnega zbora naj posreduje ugotovitve o urejanju delovnih razmerij organizacijsko-političnemu zboru Zvezne skupščine in sporoči mnenje zbora, da se predlogi sprememb in dopolnitev temeljnega zakona o delovnih razmerjih, ki jih pripravljajo zvezni organi (predvsem zvezni svet za delo) vsestransko prouče in da se pripravi enoten predlog, ki bo zagotovil nadaljnji razvoj samoupravnega urejanja delovnih razmerij in omogočil republikam, da bodo urejale tista vprašanja na področju delovnih razmerij, ki naj jih ureja širša družbena skupnost.

4. Republiški sekretariat za delo naj v sodelovanju z ostalimi upravnimi organi, Gospodarsko zbornico SR

Slovenije, Vrhovnim sodiščem SR Slovenije in družbeno-političnimi organizacijami zbere in prouči vse iniciative za spremembo temeljnega zakona o delovnih razmerjih, jih analizira ter skupaj s strokovnimi in znanstvenimi institucijami pripravi poročilo o teh predlogih in ga predloži Skupščini SR Slovenije do 31. marca 1968.

St. 1-2/67

Ljubljana, dne 13. decembra 1967.

**Organizacijsko-politični zbor
Skupščine Socialistične republike Slovenije**

Predsednik:

Vera Kolarič l. r.